

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 46.

Elleve Session.

19de Møde.

Onsdagen den 11te Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

J. N. Hansen (fortsat): Ja, jeg vil nok troe, at det ærede Medlem kan paapege flere Steder, hvor det er Tilfældet med enkelte Menighedsmedlemmer, men at det skulde gjælde Menigheder som en Heelhed, det maa jeg paa det Bestemteste protestere imod; jeg paastaar, at han ikke kan paavise en saadan Menighed i Landet, hvor dette kunde gjælde om den i dens Heelhed; jeg kan ikke finde det rigtigt saaledes at fælde en Fordømmelsesdom over alle Menighedsmedlemmer paa et enkelt Sted. Den ærede Rigsdagsmand omtalte den store Indflydelse, som han meente, at den offentlige Mening kunde have — han sagde ikke her Menigheden — paa at sjerne en Præst fra det Embede, hvori han engang var ansat, naar Menigheden paa ingen Maade kunde holde det ud med ham. Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand meget feiler heri; vi have paa Landet saa mange Exempler, hvor det, selv hvor Forholdet er det allerulykkeligste, er umuligt at slippe fri for en saadan Mand; jeg kjender et Exempel fra min egen Valgkreds, hvor Forholdet mellem Præst og Menighed, saaledes som det for Diebliffet er, er aldeles utaaleligt, saa aldeles ulykkeligt, som det vel kan være; jeg vil ikke sige, hos hvem Skylden hviler, men den paagjældende Menighed har gjort Alt, hvad den formaaede, for at blive fri for denne Mand, men den har ikke kunnet opnaae det;

Menigheden har klaget til Provsten, til Biskoppen, til Ministeriet; Provsten har været der, Biskoppen har været der, men Menigheden har dog maattet beholde den Paagjældende; ja, Biskoppen har endogsaa sagt Klagerne, at de maatte erkjende de store Goder, som Kirken byder dem igjennem denne Mand, og dersom de ikke vilde undvære dem, maatte de høre sig under ham. Under saadanne Omstændigheder er det virkelig ikke muligt at tie stille, naar man hører saa bestemte Paastande fremsatte, om hvis Urimelighed man er saa fuldkommen overbevist. — Man har sagt, at Menighedens Medlemmer kunne blive horte fra Kirken — ja, vi vide jo Allesammen, at der er mange Sogne rundt omkring paa Landet, hvor man ikke kan gjøre Præsten en større Tjeneste end ved at blive horte fra Kirken, thi naar der ikke møder fem af Menighedens Medlemmer, kan han blive fri for at prædike, saa det vilde være saa langt fra at slippe ham paa den Maade, at det tvertimod vilde være at sætte ham saameget fastere. Nei, den ærede Taler kan nok fremkomme med forskjellige Ting, men han kjender ikke tilstrækkelig til de Tilstande, hvorom han her talte, saaledes som de findes overalt i hele Landet.

Med Hensyn til Lovforslaget kan jeg ikke nægte, at jeg ikke kan see, at der vindes Nogetsomhelst derved; jeg frygter ikke for det, der er antydet af den første ærede Taler iasten med Hensyn til Menigheden eller Striden i Menigheden ved Valgene; thi selv om en saadan skulde opstaae, troer jeg ikke, den vilde have Noget at betyde; men naar der ikke, vindes Noget der-